

רבינו חננאל (המשך)

סלקו אל שגג. לפיכך שנה
אחר אתרן אי בא, אצל
שנה שנתכרבו כל שנה
ושבח תונו וכבת אתת חן
באר על הפת דרי הכהן
שאן, אלא תהי ר' אלעזר
רננו בפי' פ.צ. שלמתי
מן התאשה כצ"ה והסיק
בהן התנור כ"י, עד ר'
אלעזר אמרי וילך נאמר
כ"י המלח כ"י, פירוש
שיעורו שבר אפית הפת
יפדה הפת ורילך דמיה
כ"י המלח ושאר דמיה
מותר בהמה. מידת הפת
אסורה שנה לר' אלעזר
אסור היה זה גורם אסור. ורחיקין
אומן, ועוד נתיב בהריה
ז"ל וזה ר' אלעזר אסור
בכל איסורין שבתורה.
אליה דמאן ר' אלעזר דלרבי
זהו זה גורם מותר,
ודכב כפת אמר אסור,
משום שיש שבת אסור,
מכל כבירה ליה, ומשי'
קמי' הפת אסורה. עקרות
וכסותות וקחתות וזלזולות
שנתשללו בעצמם של
אסור וברי כהלל אסורות,
יחד גורם אסור. ה' בתנור
וקדרה פליגי, כי התנור
אינו אופה פליגי (אם) [אם]
הדלקת העצים, כן [בשם]
אינה מבשלת אלא בעצים,
שנמצאו אסורות וקדרה
איסור, והעצים שנהדלקין
בהן בתנור התנור וחתת
קדרה של חיתר, להאפי'
שניהם גורמין לאפית
לשול. לרבישול'. מאן דאמר
זה זה גורם מותר ג'
אלו מותרות, ומאן דאמר
אסור הם אלו אסורות.
אסור דאמרי בקדרה ברי'
הכל אסור, מאי טעמא
הוא קרי' ועילי שביול'
ומבשל קדרה מקמי יבול'
שמואל חן. עצים. שמואל חן

מחפץ דרבי רבי רובין
ואמרו וחכמים אומרם
הפת אסורה, וגם הרייחא
דתני וחכמים אומרם
הפת מותרת וזה מחפץ
הוא ותנאי וחכמים אומרם
הפת אסורה, כי היכי
דתיקון אסורין לאיסורא
וקיימין לן דברי חללי הכהן
של חללי דברי חללי הכהן
הפת אסורה. וזהו שמואל לא
שאל חללי תנומתות
קרובות לבבוי מלשון
אריים לא נעממזהו וכמאן
איכה יעם זהב, דאכל חללי
הכל איסורא, אבל חללי
לחשות הפת אסורה. וזהו
שמואל מותרת וקחתות
הפת אסורה. ומקשינן
אי הכי לרבי קדרה אסור
שי שבת עצים כפת
הכי משכחת כנגדה. ומכאן
האבוקה נתפא.